

ΝΑΛΤΣΑΤΖΙΑΝ ΣΑΡΚΗΣ (Αντιγιαμάν, 1907- Αθήνα, 1994)

Η γενοκτονία των Αρμενίων

Ο αρμένικης καταγωγής Σαρκής Ναλτσατζιάν γεννήθηκε στο Αντιγιαμάν της Μικράς Ασίας το 1907. Βίωσε από κοντά τις συνέπειες της γενοκτονίας των Αρμενίων από τους Τούρκους (1915), χάνοντας ολόκληρη την οικογένειά του σε ηλικία μόλις 7 ετών, η οποία σφαγιάστηκε βίαια μπροστά στα μάτια του. Στη συνέχεια τον έβαλαν σε ένα τούρκικο σχολείο στην Κωνσταντινούπολη, προκειμένου να μάθει την Τούρκικη γλώσσα και να προσηλυτιστεί στο Ισλάμ- εκεί παρέμεινε για επτά χρόνια, έως τα 14. Δεν ξέχασε όμως ποτέ την καταγωγή του, την οικογένειά του ή τη μητρική του γλώσσα.

Η ζωή στην Κέρκυρα

Σε ηλικία 14 ετών ήρθε στην Κέρκυρα μαζί με άλλα προσφυγόπουλα που είχαν χάσει την οικογένειά τους, όπως ο ίδιος. Φιλοξενήθηκε στο οικοτροφείο και εργάστηκε σκληρά για να κερδίσει το μεροκάματό του.

Σταδιακά άρχισε να διακρίνεται για το ταλέντο του στη ζωγραφική. Είχε την τύχη μάλιστα να δουλέψει δίπλα στον Πιζάνη, ο οποίος εκείνη την εποχή είχε χρωματοπωλείο στην Κέρκυρα και ασχολούνταν με κατασκευή ταμπελών και συντηρήσεις έργων τέχνης. Έτσι λοιπόν μυήθηκε στον χώρο των χρωμάτων και στη συνέχεια φοίτησε στην Καλλιτεχνική Σχολή της Κέρκυρας, με δασκάλους τους Άγγελο Γιαλλινά και Γεώργιο Σαμαρτζή.

Οικογένεια

Γνώρισε και παντρεύτηκε τη Χριστίνα, μια όμορφη και δραστήρια γυναίκα, η οποία εργαζόταν ως επαγγελματίας σεφ σε κάποια από τα καλύτερα εστιατόρια της Κέρκυρας και αργότερα της Αθήνας. Επειδή εκείνη δούλευε πολλές ώρες καθημερινά, η κόρη τους Άννα περνούσε πολλές ώρες με τον πατέρα της. Αναφέρει η ίδια σε συνέντευξή της: «Ο πατέρας μου ήταν ένας καλός, ήσυχος άνθρωπος, ένας χαρακτηριστικός Αρμένιος της γενιάς του-δυνατός αλλά συγκρατημένος, πολύ εσωστρεφής. Ένιωθε άνετα κυρίως με τους άλλους Αρμένιους της Κέρκυρας. Ποτέ δεν αθετούσε τον λόγο του, και γι' αυτόν η τιμή ήταν το σημαντικότερο πράγμα στη ζωή του. Ένιωθα πάντα την αγάπη του και, καθώς μεγάλωνα, ποτέ δεν με μάλωσε. Ήμουν πολύ περήφανη για τον πατέρα μου, και ήταν ο σύνδεσμός

μου με την αρμένικη παράδοσή μας, παρόλο που δυστυχώς δεν μου έμαθε ποτέ τη γλώσσα. Ήταν λιγομίλητος άνθρωπος, όμως πολλά από τα λόγια του τα θυμάμαι μέχρι σήμερα».

Η κόρη του ζευγαριού Άννα παντρεύτηκε αργότερα και απέκτησε τη δική της οικογένεια με τον ελληνοαμερικανό παραγωγό Ντάνυ Μπουρλά. Σήμερα η ίδια είναι ζωγράφος και συγγραφέας βιβλίων μαγειρικής.

Το έργο του

Ο Σαρκής –όπως υπέγραφε πάντοτε στους πίνακές του, χρησιμοποιώντας το μικρό του όνομα-, ασχολείται κυρίως με την τοπιογραφία. Τα έργα του, ελαιογραφίες και υδατογραφίες, κινούνται στο πλαίσιο του ιμπρεσιονισμού. Στις υδατογραφίες του διαφαίνεται ξεκάθαρα η επίδραση του δασκάλου του Γιαλλινά. Ο Σαρκής παρήγαγε πολλά πρωτότυπα έργα αλλά και αντιγραφές άλλων μεγάλων Κερκυραίων ζωγράφων.

Εργαζόταν συχνά σε εκκλησίες και αρχοντικά του νησιού, όπου αναπαλαίωσε ξεθωριασμένες αγιογραφίες: στο Αχίλλειο, τον Άγιο Σπυρίδωνα, τον Άγιο Νικόλαο, τον Άγιο Γεώργιο του Παλαιού Κάστρου, τον Άγιο Βασίλειο, το Μοναστήρι της Παλαιοκαστρίτσας κ.α.

Έλαβε μέρος σε ομαδικές εκθέσεις και υπήρξε μέλος του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος.

Εγκατάσταση στην Αθήνα

Το 1952 η οικογένεια Ναλτσατζιάν εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, όπου ο Σαρκής συνέχισε να ζωγραφίζει. Απομακρύνθηκε έτσι από το περιβάλλον που αγάπησε στην Κέρκυρα, αλλά ζωγράφιζε ακόμη, κυρίως για τους Κερκυραίους και την Κέρκυρα.

Θάνατος

Ο Σαρκής Ναλτσατζιάν άφησε την τελευταία του πνοή στην Αθήνα το 1994 και η σορός του μεταφέρθηκε στις Σινιές της Κέρκυρας.

Πηγές

<http://www.annatzian.net/page-4.html>

<http://www.annatzian.net/paintings.html>